

Anul 63

Serie II-a

Nr. 706

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Miercuri

5 iulie 1961

8 pagini

15 bani

Oamenii muncii de la sate, ca întreg poporul muncitor, au primit cu însuflețire Comunicatul cu privire la

desfășurarea lucrărilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie și 1 iulie a.c. În fotografie: membrii tinerei

gospodării colective „Tudor Vladimirescu” din comuna Slobozia-Moară, raionul Răcari, ascultă textul Raportu-

lui tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Citește comunistul Toader St. Nicolae, șeful brigăzii a 6-a de cimp.

Un însuflețitor program de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste

În întreaga noastră țară oamenii muncii au luat cunoștință cu un puternic entuziasm de Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii, Raport prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. Citindu-l, studiindu-l, oamenii muncii din agricultură, colectivizii lucrători din G.A.S. și S.M.T. își însușesc pe deplin conținutul acestui important document al partidului nostru, considerându-l un îndrumar de bază pentru dezvoltarea mai departe a agriculturii socialiste, pentru întărirea economiei naționale și continuarea creșterii a nivelului de trai al poporului.

Subliniind succesele obținute de poporul nostru în îndeplinirea obiectivului fundamental al planului economic pe anii 1960—1965, stabilit de Congresul al III-lea al partidului, Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej apreciază că datorită eforturilor pline de abnegație ale maselor muncitoare se dezvoltă în ritm susținut toate ramurile industriei și mai ales ramurile hotărâtoare pentru industrializarea socialistă, asigurându-se dezvoltarea proporțională a economiei naționale fără salturi spectaculoase, pe o linie mereu ascendentă. A fost îndeplinit și depășit planul de stat pe 1960, iar în primele cinci luni ale acestui an, planul producției globale pe ansamblul industriei a fost realizat în proporție de 103.4 la sută, valoarea producției peste plan reprezentând peste 1 miliard de lei. Simpla comparație a citorva cifre demonstrează cât se poate de convingător creșterea impetuoasă din an în an a puterii economice a patriei noastre și îmbu-

nătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. De pildă, în primele cinci luni ale anului în curs, față de perioada corespunzătoare a anului trecut producția industrială a crescut cu 17 la sută, volumul investițiilor în întreaga economie a fost cu 22 la sută mai mare, iar volumul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist a crescut de asemenea cu 18 la sută. Avântul continuu al economiei naționale este rodul politicii marxist-leniniste a partidului nostru care a mers consecvent pe linia creării bazei tehnico-materiale a socialismului, dezvoltând cu precădere industria grea, cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, și aplicând în mod creator la condițiile specifice concrete ale țării noastre planul cooperatist leninist.

Urmind cu încredere cuvântul partidului, țărâni-mea noastră muncitoare s-a integrat cu hotărâre în opera de făurire a relațiilor de producție socialiste la sate.

După cum se arată în raportul prezentat la plenară, în perioada care a trecut de la Congresul al III-lea, în agricultura noastră sectorul socialist s-a dezvoltat considerabil, s-au extins și consolidat relațiile de producție socialiste, trecerea țărânimii spre gospodării colective căpătând din ce în ce mai mult un caracter de masă, ceea ce îndreptățește întrutotul aprecierea conținută în Raport că „există depline posibilități de a realiza chiar mai devreme sarcina trasată de Congres cu privire la terminarea colectivizării”. Totodată au fost obținute succese de seamă în sporirea producției și productivității muncii agricole, în ridicarea neîncetată a nivelului tehnic al agriculturii noastre. Ca urmare a creșterii producției agricole globale și a producției marfă au sporit continuu cantitățile de produse intrate în fondul central al statului, iar veniturile

țărânimii realizate din valorificarea către stat a produselor agricole au fost din an în an mai mari.

La începutul lunii iunie a.c. agricultura socialistă cuprindea 83.1 la sută din suprafața agricolă și 85.3 la sută din suprafața arabilă a țării, iar din totalul familiilor țărănești 84.2 la sută aparțin de sectorul socialist. În ansamblul sectorului socialist-cooperatist, dominante sînt astăzi gospodăriile colective, iar procesul de extindere și consolidare a relațiilor socialiste se ridică mereu pe o treaptă mai înaltă.

Alături de Dobrogea, astăzi și regiunea București, cea mai mare regiune din țară, este colectivizată în întregime; în regiunile Galați și Banat procesul de colectivizare se apropie de terminare, iar în regiunile Cluj, Iași, Oltenia au fost obținute de asemenea rezultate îmbucurătoare.

În însemnatele progrese înregistrate pe frontul construcției socialiste la sate se oglindesc puternic încrederea maselor țărănești în politica Partidului Muncitoresc Român, creșterea conștiinței socialiste a țărânimii muncitoare, profunda justețe a politicii partidului de întărire continuă a alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a regimului nostru democrat-popular. „Prin încheierea colectivizării, — se arată în Raport — relațiile de producție socialiste vor deveni atotcuprinzătoare în economia noastră națională. Forțele de producție în agricultură vor cunoaște o dezvoltare impetuoasă, contribuind ca agricultura să țină pasul cu ritmul rapid de creștere a industriei socialiste”.

În lumina indicațiilor plenarei C.C. al P.M.R., sarcina principală a planului de 6 ani în dome-

(Continuare în pag. 2-4)

Un însuflețitor program de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste

(Urmare din pag. 1)

niul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, îndeosebi de grâu și porumb, prin aplicarea largă a întregului complex de măsuri agrotehnice, prin folosirea unor seminte și hibrizi de înaltă productivitate, extinderea mecanizării lucrărilor și altele.

Subliniind puternic necesitatea dezvoltării rapide a efectivilor de animale și a creșterii productivității lor. Raportul atrage îndeosebi atenția asupra însemnatelor rezerve existente în fiecare gospodărie, de sporire a numărului de animale și păsări, a producției de lapte, carne, lână și ouă. O condiție esențială în privința acestora este sporirea numărului de animale matcă provenite în primul rînd din prăsilă proprie și crearea unei puternice baze furajere care să asigure animalelor o hranire îndestulătoare și variată.

Plenara dă o serie de indicații în ce privește dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, bogății de preț ale patriei noastre, care urmează să fie considerabil sporite în viitor, prin folosirea terenurilor în pantă, impropriei altor culturi, precum și cu privire la cultura plantelor tehnice și a legumelor necesare unei tot mai bune aprovizionări a populației. De asemenea în Raport se subliniază largile posibilități de sporire a veniturilor pe care le deschide tuturor gospodăriilor de stat și colective, precum și gospodăriilor personale ale țăranilor muncitori creșterea albinelor și a viermilor de mătase, ramuri de producție ce urmează să fie mult încurajate și dezvoltate.

„Transformările îndeplinite în agricultura țării noastre, — se arată în Raport — dotarea ei din an în an cu tot mai multe mijloace mecanizate și substanțe chimice, munca desfășurată de harnica noastră țăranime, creează cele mai favorabile condiții pentru punerea în valoare a imenselor rezerve de care dispune marea agricultură socialistă, pentru ridicarea continuă a fertilității solului, pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Directivetele Congresului al III-lea al partidului cu privire la sporirea producției agricole”.

În vederea sporirii continue a producției la hectar, care este principalul mijloc de sporire a producției agricole. Raportul preconizează o serie de măsuri menite să ridice fertilitatea pămîntului, printre care: folosirea pe scară largă a îngrășămintelor organice, precum și a îngrășămintelor chimice, insectofungicidelor și erbicidelor ce vor fi produse de industria noastră în cantități sporite, combaterea eroziunii solului, îmbunătățirea solurilor podzolice. Urmări deosebit de însemnate în ce privește asigurarea an de an a unor recolte mari, indiferent de condițiile climatice, va avea extinderea puternică a suprafețelor irigate, importanță acțiune a statului nostru, care reclamă mobilizarea unor importante mijloace tehnico-materiale precum și a eforturilor oamenilor muncii.

Potrivit indicațiilor date de Plenară, se va ridica în continuare gradul de mecanizare a agriculturii noastre, activitatea S.M.T.-urilor va fi îmbunătățită, va fi sporită cointeresarea materială a mecanizatorilor la creșterea producției pe terenurile

lucrate, se va extinde rețeaua electrificării rurale. Acordînd o mare atenție activității oamenilor de știință, Plenara C.C. al P.M.R. subliniază necesitatea îmbunătățirii activității de cercetare științifică astfel ca ea să contribuie și mai substanțial la rezolvarea multor probleme ale sporirii producției agricole. Plenara trasează, de asemenea, ca una din sarcinile importante, asigurarea cadrelor de specialiști, a mecanizatorilor, cadrelor de conducere din G.A.C., necesare agriculturii în viitorii ani.

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. constituie pentru partid și pentru întregul nostru popor un vast și însuflețitor program de activitate pentru realizarea cu succes a mărețelor sarcini puse de Congresul al III-lea în domeniul construcției socialiste la sate și în dezvoltarea agriculturii. Oamenii muncii sînt profund încredințați că în patria noastră există toate condițiile necesare ca măsurile preconizate de partid să fie îndeplinite cu succes. Așa cum se arată în Raport, „Înceierea colectivizării agriculturii va schimba întreaga viață a satului, modul de organizare a agriculturii, va determina un puternic avînt al forțelor de producție la sate, creșterea producției agricole, continua îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei socialiste, va ridica pe o treaptă superioară alianța dintre masa muncitoare și țăranime. Acesta va fi un eveniment de însemnătate hotărîtoare pentru desăvîșirea construcției socialismului în țara noastră”.

Să grăbim recoltatul, asigurînd totodată buna întreținere a culturilor prășitoare

de prof. univ.

GHEORGHE VALUȚĂ

În agricultură, perioada aceasta a anului este cea mai încărcată cu diferite lucrări de mare însemnătate, lucrări ce trebuie făcute cît mai repede și cît mai bine. Dintre lucrările cărora trebuie să le dăm toată atenția sînt: recoltatul cerealelor păioase, îngrijirea culturilor prășitoare, care în unele părți ou rămas în urmă, strînsul finului și arăturile de vară.

În regiunile de sud și vest recoltatul orzului și grîului de toamnă este în toi. O atenție deosebită la recoltat se va da orzului de toamnă, deoarece ajunge la coacere cel mai devreme și dacă nu se recoltează în perioada de coacere respectivă se scutură foarte ușor. Faza cea mai potrivită cînd trebuie recoltat orzul de toamnă (e vorba de regiunile în care încă nu s-a început secerișul) este atunci cînd bobul tăiat cu unghia este făinos, iar la înfățișare are culoarea galben deschis. Aceasta-i faza de trecere la coacerea deplină. Dacă se întîrzie cu recoltatul atunci spicele se rup și avem pierderi însemnate de boabe. La recoltatul orzului se va avea o grijă deosebită la păstrare. Cînd recoltăm cu combina, boabele conțin încă multă umiditate și dacă le depozităm într-un strat gros se incing foarte repede. De aceea, la început, boabele trebuie puse într-un strat subțire și lopătate cît mai des. Cînd se seceră cu secerătoarea se lasă snopii să stea o zi sau două în cîmp pentru a se usca și după aceea se vor aduna în clăi. Paui de orz este moale și legat strîns în snop fără a fi uscat se mucegăiește și astfel se pierde valoarea lui ca nutreț pentru animale. Grîul se va recolta în faza de coacere în ceară cînd bobul are culoarea galben-roșcată caracteristică soiului. Recoltînd în această fază avem pierderi puține prin scuturare, pe lângă faptul că boabele au o greutate hectolitică și absolută mare și însușiri superioare de panificație.

După recoltat boabele de grâu se depozitează în magazii, unde se lopătează la început mai des, pe urmă mai rar, pentru a evita incingerea și mucegăirea. Tot în această perioadă începe recoltatul mazării pentru boabe. Recoltatul mazării se face cu coasa sau prin smulgere. După recoltat mazărea se lasă în poloage mici așa cît se poate lua cu furca. În caz că plouă, aceste poloage mici se întorc foarte ușor, ca boabele să nu se strice. Transportul mazării direct la batoză se face din poloage mult mai ușor decît din căpîte mari. În timpul din urmă s-au pus la dispoziția unităților agricole combine de recoltat mazăre.

Pe lângă lucrările de recoltat avem o mulțime de lucrări de îngrijire la culturile prășitoare. În anul acesta cu

ploi multe în lunile mai și iunie prășitul a întîrziat foarte mult.

Pentru a menține terenul curat de buruieni și pentru a păstra o cantitate cît mai mare de apă în pămînt, este nevoie să se repete prășirile la porumb, sfeclă de zahăr și cartof. La floarea-soarelui, din cauza creșterii prea mari și a umbririi, prășitul al treilea nu mai este necesar. La porumb prășitul se va face superficial cu prășitoarele trase de animale. La sfecla de zahăr prășitul se va face cu tractorul, luîndu-se măsuri ca la prășitoare să fie puse dispozitive pentru ridicarea frunzelor. La cartof, în regiunile nordice și muntoase, o dată cu prășitul pe rînd se va face un mușuroit, care favorizează formarea și creșterea tuberculilor.

La porumb și sfeclă de zahăr se vor da îngrășăminte suplimentare acolo unde avem. De exemplu, la porumb, înainte de inspicare, se recomandă să

se dea 50 kg. azotat de amoniu și 50 kg./ha. superfosfat. Aceste îngrășăminte se vor da cu ajutorul unui cultivator hrînit sau cu un cosp de trupușă se va face un șanț de 8-10 cm. adîncime, iar în fundul șanțului se vor da îngrășămintele, după care va astupa șanțul.

La sfecla de zahăr îngrășămintele suplimentare se vor da la prășila a doua sau a treia, care se face mai adînc și anume 7-9 cm. Cu această lucrare se vor da 50-75 kg. azotat de amoniu și 50 kg./ha. sare potasică.

La floarea-soarelui, pentru a contribui la legarea seminței și mărirea producției, se va face polenizarea suplimentară artificială. La plantele unde s-a făcut această lucrare semințele pline se formează pînă la mijlocul pălării de floarea-soarelui, pe cînd la cele nepolenizate mijlocul pălării rămîne cu semințe seci neîmplinite.

Această polenizare se face de la

sine în lan cu ajutorul albinelor. De aceea, se recomandă ca în timpul înfloritului să se ducă în lanul de floarea-soarelui cite 1-2 stupi de albine la hectar. Numai în anii cînd în vremea înfloritului timpul este ploios sau bate vîntul și albinele nu zboară se recomandă folosirea metodei de polenizare suplimentară arătată mai înainte.

În vederea asigurării unei cantități cît mai mari de furaj necesar pentru hrana animalelor, în această perioadă se cosesc fînțele din regiunile de coline și se adună fînul. La culturile de lucernă se face coasa a doua și se iau măsuri pentru păstrarea în bune condiții a fînului de lucernă.

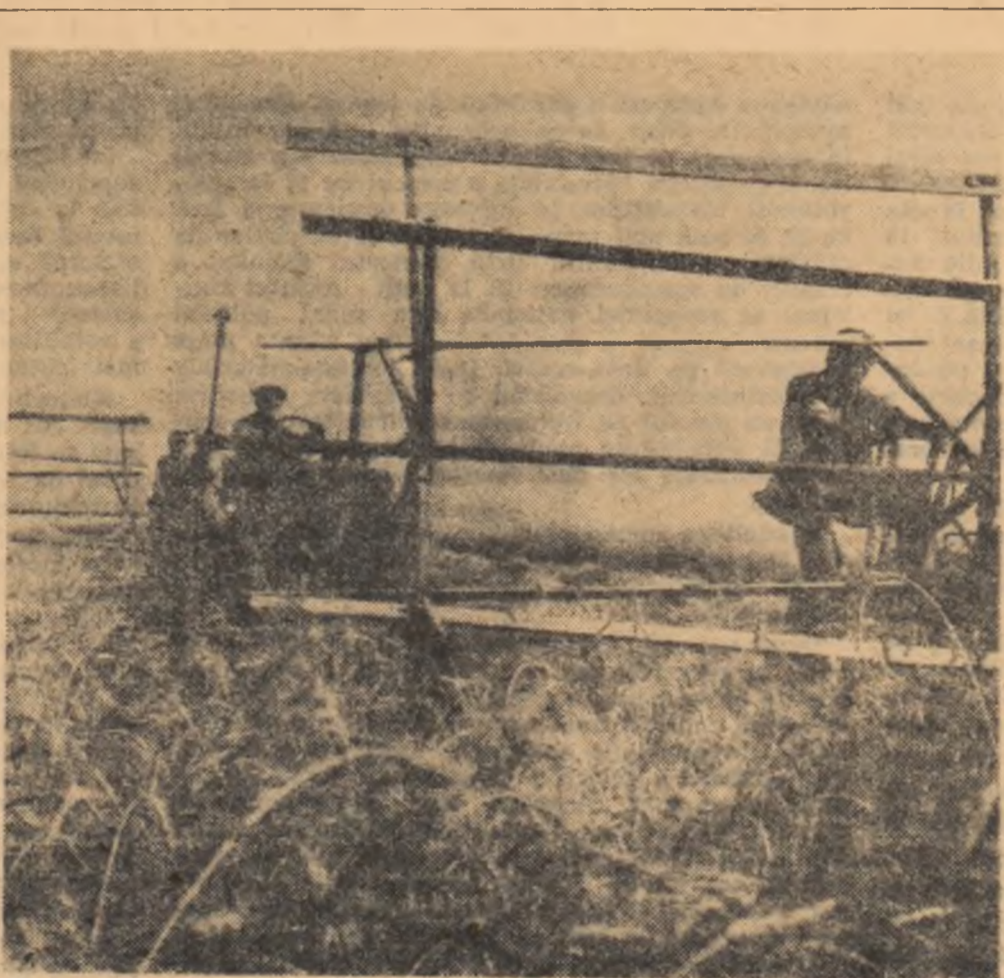
Lucrări de mare însemnătate care pun bazele recoltelor imbelșugate din anul viitor, dar care trebuie începute în perioada aceasta, sînt arăturile. Din cercetările făcute la noi în țară a reieșit că arăturile adînci făcute timpuriu contribuie la păstrarea unei cantități mari de apă în sol, la distrugerea buruienilor și la obținerea de recolte mari la toate plantele de cultură.

Arăturile timpurii sau arăturile de vară trebuie începute îndată după recoltarea cerealelor păioase. De aceea, la recoltarea cu combine a orzului și grîului de toamnă paiele se vor înlătura îndată de pe teren și se va ara. Acolo unde recoltatul se face cu secerătorile, clăile se vor pune în rînduri drepte și cît mai îndepărtate, iar fișile de teren dintre ele se vor ara cît mai repede.

Aceste arături după păioase se fac în două feluri. Acolo unde solul are umiditate suficientă după recoltarea cerealelor păioase se ară la 28-30 cm. și se grăpează. Dacă în sol este puțină umiditate, atunci arătura de vară se va face mai în față și, anume, 12-15 cm. sau pînă la adîncimea la care nu se scot bulgări. Mai tîrziu, dar tot în vară, dacă vin ploi și pămîntul se umezește, se ară la 28-30 cm. și se grăpează. Terenul arat se menține curat de buruieni prin lucrări cu cultivatorul și cu grapa.

La arătura de vară se pot da și îngrășămintele fosfatice în cantitatea socotită pentru planta care urmează pe acel loc în anul viitor.

Dacă se execută toate aceste lucrări la timp și în mod conștiincios, putem obține producții mari și de calitate asigurînd totodată și condițiile pentru recolta din anul viitor, ale cărei baze se pun acum prin arăturile ce le facem în această perioadă.

La seceriș pe tarlalele de grâu ale gospodăriei colective din Călugăreni, raionul Gturgiu.

ÎN VIZITĂ la ȘIMAND

Succesul celor din Șimand a avut răsunet. Așteptat ori nu, a venit, uimind pe unii și înveselind foarte pe alții. De data asta, mai surprinși decât toți au rămas cei din Sântana care, pentru șimândeni au fost adversari redutabili atât la faza interrațională cât și acum. Aici, în sala de spectacole din Oradea, se aflau destui care îi și vedeau câștigători. Aveau și motive. Ani la rând, brigada artistică de agitație din Sântana a fost fruntașă pe regiune, iar cu doi ani în urmă ocupa locul întâi pe țară. Avea o experiență bogată, faimă. Reprezenta doar o gospodărie colectivă multimilionară.

Dar șimândeni? O brigadă cu experiență de patru luni de zile. E drept că în astea patru luni a și prezentat pa-

Bihorului. Interpretate de membrii brigăzii, Ioane și Cățița îi invită pe spectatori într-o călătorie la Șimand, pentru a vedea cum muncesc și cum trăiesc colectivștii.

Sintetizând impresiile multor vizitatori autentici, cele două personaje realizează în forma plăcută a programului de brigadă o adevărată cronică a dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective din Șimand, redând totodată tabloul convingător al vieții îmbelșugate și fericite a colectivștilor.

Cățița și Ioane pleacă cu „țugul”

Dintr-o parte a scenei apare Cățița însoțită de Ioane. După prezentările convenite, povestesc cum au plecat la Șimand, cum au călătorit și ce au văzut acolo.

— Și am pornit la gară — începe Ioane — la biroul unde se vind bilete pentru țug și zic casierului: — Dă-ne, tovarășe, două bilete.

— Da'inghe vreți să mergeți? — zice el către mine.

— Apăi, am vre să pornim de aici — zic — și să mergem la Șimand și prin alte părți și să ne-nturnăm îndărăpt.

— Atuncea luați circuit — face casierul.

— D-apăi cum adică circuit?

— Plecați de aici, — zice el — vă invităm cit vă invitați și tăt aicea ajungeți.

— No, că noi nu ne-om circui — zic. — Am văzut eu unu' care s-o fost circuit cu un motor-bițicu pă pârte. Ș-a-ut s-o circuit, pînă cîn' o bucat o dată, de nevoia l-o luat. — Mă-ntorn cătră Cățița și zic: Cățița, merem numa' la Șimand, fără să ne circuiem. Și mintenaș am fost în vagon.

La Șimand, primă oprire a fost la căminul cultural. Cum

arată căminul? O spune Ioane:

— Cățița.. jos colopul. Așa ceva, numai în regimul nost' putea să se facă la sate. Tu-lai da' frumos ii. Și ce să-lăă... peste 600 de locuri. Și ce de mai încăperi. D-apăi biblioteca. Să spună brigada în cor.

„Că-n Șimand măi frăți-oare / E bibliotecă mare / Cu vreo cinci mii de volume / Și reviste, și albume / Și țărani muncitori / Se adună deseori / Și discută-n șezători...”

Despre ce discută-n șezători? Despre cite și mai cite. Despre cărți, de pildă. Romanele „Desculț” de Zaharia Stancu, „Mitrea Cocor” de Sadoveanu, „Pământ deștelesit” de Mihail Șolohov au prilejuit dezbateri ample și înflăcărâte.

Azi la Șimand — arată brigada — „Frunzuliță matos-tat / Viața noastră s-a schimbat / Sărăcia a murit / și belșugul a-nflorit. / Spicul grului din lan / E mai mare an de an / Și știulețul de porumb / E greu parcă-ar fi de plumb”.

la gospodărie

Ajunșind la colectivă, Cățița și Ioane au cerut să li se arate cîmpurile și fermele.

Lanurile întinse de grâu își leagănă valurile de aur așteptînd să fie strinse. E cea de a zecea recoltă în colectivă. Din o mie de hectare cultivate cu grâu, trei sute sînt cu soiuri productive. La acestea se prevede o recoltă de peste 3.000 kg la hectar.

S-au interesat și despre veniturile bănești din acest an. Vor ajunge la peste 7.700.000 lei, le-a răspuns președintele, Ion Corbaci. Au aflat apoi Ioane și Cățița și prin ei spectatorii, că gospodăria colectivă din Șimand se află în întrecere cu cea din Sântana.

Se întrec, adică, elevii cu profesorii. Și de ce să nu se întreacă? E drept, colectiva din Sântana e mai mare, iar membrii ei au mai multă ex-

periență. Ce e mai frumos decât toate este că în întrecerea asta cei din Sântana îi ajută pe cei din Șimand.

Pînă acum șimândeni n-au izbutit să-i ajungă în unele sectoare. În sectorul porcilor, de pildă. Dar oi au mai multe. Peste 4.000 de capete Merinos Transilvănean, care dau cite cinci kilograme și jumătate de lînă fiecare. Pentru că, vedeți dumneavoastră, cei din Șimand au mers pe lînă „selecției”. Asta înseamnă să ai animale de mare productivitate. Tot ei s-au apucat să cumpere vițeii din sat și din alte părți. De creșterea lor se ocupă comunistul Iosif Arendt, tare inimos și priceput în creșterea vițeilor. El scoate vițeii la 240 de kilograme în cinci luni.

Creșterea animalelor le aduce anul acesta șimândeniilor un venit de peste 2 milioane. Colectiviștii din Șimand i-au întrecut pe cei din Sântana și la venitul pe suta de hectare. Păi e puțin lucru?

Cu doi-trei ani în urmă aveau doar 22 de bovine, din care 9 vaci cu lapte. Acum colectiva are peste 600 de bovine, din care 250 vaci cu lapte, 120 juninci, 120 vițele.

Așa va fi în viitor

„Foaie verde sălcioară / Sălcioară surioară / Ia deschide și mugurul / Și ascultă-mi cîntecul / De pe-ntînsul cîmpului / Pe deasupra satului...”

Cîntecul se referă la viitorul gospodăriei colective și al satului. Și asta a fost tot pro-

punerea oamenilor. „Să afle toți ce-om face de-aci 'nainte”. Brigada pornește de la ce s-a realizat pînă în 1960. Cățița și Ioane și cu ei întreaga asistență află lucruri care entuziasmează. Vorbește toată brigada în cor:

— 1960: — producția de grâu a fost de 1.800 kg. la hectar.

— În 1965, la aceeași cultură, soiul San Pastore va da 5.000 kg. la hectar.

— În 1960, producția de porumb era de 2.651 kg. boabe la hectar

— În 1965, aceeași cultură va da 5.000 kg. boabe la hectar.

— În 1960, venitul total era de 7.390.000 lei.

— În 1965, venitul total se va ridica la 14.000.000 lei din care 8 milioane vor fi împărțiți la ziua-muncă, iar fondul de bază va ajunge la 15 milioane lei.

Sala întrează aplaudă. Colectiva din Șimand, despre care pînă nu demult se vorbea prea puțin, se află acum în primele rânduri. Se întrece pentru întărirea economică și organizatorică cu cea mai tare gospodărie din regiune. E una din cele mai frumoase lupte, în care, cele două conducători se intrunesc periodic, analizează situația, își împărtășesc deschis părerile, își destăinuie „secretele” succesorilor în cutare sau cutare ramură de producție, metodele înaintate și apoi pornesc din nou la luptă. „Să nu rămînem cu nimic mai prejos decât Sântana”, e lozincă celor din Șimand. „Iar noi le vom da tot ajutorul să ne ajungă” răspund cei din Sântana.

Aici pe scena, la faza regională, s-au întrecut în artă brigăzile artistice. Au câștigat cei din Șimand. Întrecerea continuă pe scenă și pe ogor. Câștigători vor fi, deopotrivă, și unii și alții. Și împreună cu ei multe sute de țărani muncitori ca Ioane și Cățița, care au aflat că stă la îndemina oricui să trăiască bine, muncind cu hărnicie în gospodăria colectivă.

— Cățița dragă, cum ne-om slobozi din țug în sat, facem cerere la colectivă. Facem Cățița?

— D-apăi ce-ai crezut Ioane? O facem mintenaș.

Concluzia „vizitei” este întru-totul firească. Programul brigăzii artistice de agitație a colectivștilor din Șimand constituie într-adevăr o demonstrație convingătoare asupra marilor foloase ale muncii unite, în gospodăria colectivă.

CL. MUNTEANU

(Desene de M. GION)

tru programe. Unele texte au fost prezentate chiar de șase ori. Și nu numai în Șimand, ci și la Chișineu Criș, Ineu și chiar aici la Oradea. A organizat schimburi de experiență cu alte brigăzi, printre care se numără și cea a colectivștilor din Sântana. La faza rațională șimândeni au ieșit primii. Dar aici la regiune cum se vor prezenta? Aici sînta e mult mai deasă — o știu bine toți membrii brigăzii. De unde și fireasca lor emoție înainte de a pași pe scenă.

Comentariile au amuțit o dată cu ridicarea cortinei.

— Urmează Șimandul. — Aplauze. Unii îl cunosc, alții însă n-au avut prilejul. Dar cei din Șimand știu ce știu. Programul lor e inspirat din realitățile satului, din forța cea mare a colectivei, „Din du-duitul de tractoare / și rodul lanului bogat” — așa cum se arată în cîntec. Programul este rodul muncii neobosite a hărnicului colectiv de creație, și totodată al colaborării strînse între creatori și spectatori. Pentru că la Șimand, colectivștii nu sînt numai simpli spectatori, ci și observatori și critici foarte competenți, așit asupra conținutului programelor cit, și mai ales, a formei de prezentare.

„Ideea prezentării gospodăriei colective e bună. Dar ea trebuie făcută într-o formă nouă, mai atractivă — au arătat oamenii. — Bine ar fi dacă ar fi bazată pe părerile vizitatorilor veniți la Șimand în schimbul de experiență. Printre ei se aflau mulți întovărășiți care convingîndu-se de superioritatea și puterea colectivei, la întoarcerea în satul lor au trecut la înființarea de gospodării colective”.

Așa s-a născut ideea creării a două personaje foarte simpatice, pe nume Ioane și Cățița, țărani întovărășiți într-un sat de pe meleagurile

SOLII AI POEZIEI ȘI AI PĂCII

La 26 iunie a.c. a sosit în țara noastră o delegație de poeți sovietici condusă de către cunoscutul critic și istoric literar Alexandr Dementiev și compusă din Margarita Aligher, Maxim Tank. Alexandr Ia-

șin, Viktor Bokov, precum și Irina Ogorodnikova de la Comisia de relații externe a Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S. Acești reprezentanți de frunte ai poeziei sovietice au sosit în țara noastră atît pentru a cu-

noaște realizările unui popor prieten, cît și pentru a lua parte la o discuție organizată de către Uniunea Scriitorilor din R. P. R. pe tema „Poezie și contemporaneitate”.

DRAPELUL ROȘU

de ALEXANDR IAȘIN

Iată-l: fluturat de vînt peste ramul nins de floare, peste-nținsele ogoare, peste țără-ntr-un cuvînt!

Din mătasă, ori brocar, răsăritu-n el ți-apare lesne, faldul său de jar îl zărești din depărtare.

Cel ce crede-n viitor către el își poartă pașii. Îl slăvesc prin truda lor cărturarii și ostașii.

Stînd alături de drapel, ori privindu-l de departe, simți că-nțocmai ca-ntr-o carte vezi istoria în el!

FERICIREA

— FRAGMENT —

de MARGHARITA ALIGHER

Dorm copiii-n tîhna casei noastre. Totul pare cufundat în vis, și pe scaun, șorțuri mici, albastre, Aripa de stambă și-au închis. Dorm copiii. Ce visează oare? Parcul cu ghirlande de lumini? Cartea lor? Păduri? Un țărm de mare? Un pisoi vîrgat de prin vecini? Luna și varșă galbenă i văpaie, Patul alb de vis e legănat. Numai eu stau trează în odaie Depănîndu-mi visul minunat. Vreau copiii, ca stăpîni ai firii, Bucurii să-nțîmpine pe rînd, Și să-i văd spre poarta fericirii Pe poteca soarelui urcînd!

MÎINILE

de VIKTOR BOKOV

Priviți aceste miini de muncitori. Sînt miini ce-au săvîrșit mărețe fapte. Le-ați întîlnit și voi de atîtea ori În schimb de zi, ori poate-n schimb de noapte.

Le-am cunoscut: li-i ritmul măsurat. Le simți bătaia caldă și vioaie În sute de ciocane care bat. În forța care fierul îl indoaie.

În ceasuri de hodină le-am văzut, Și piinea cum o taie-n jumătate. În felul lor nimic nu-i prefăcut. Fîrește e totul. Plîn de demnitate!

Priviți aceste miini de muncitori. Pe ele nu s-brățări și nice inele. Cîntați-le de mil și mii de ori. Planeta noastră-nțreagă e în ele!

ȚARA MEA

— FRAGMENT —

de MAXIM TANK

Iubită Țară, ani la rînd În vers te voi cînta! Păstrez în suflet și în gînd Nemărginirea Ta!

Tu-mi ești meleagul strămoșesc, Cu munți și riuri mii, Cu spîce mari ce-mpodobesc Colhoznice cîmpii!

În anii vechilor dureri Doar tu m-ai mîngîiat, Și ziua marilor primăveri S-o-ntîmpin mi-a fost dat.

Zăresc lucind în fața mea Lumini din vremi ce vin, Aprinse de nestînsa stea Ce arde pe Kremlin!

Membrii brigăzii „30 Decembrie” zîmbesc mulțumiți. Au și de ce. Pe trimestrul II au cîștigat întrecerea de cea mai bună brigadă din secția lăcătușerie.

O ultimă semnătură însoțită de parafă recepționerului și oamenii aliați de față la finalizarea documentului de însoțire al mașinii își zîmbesc mulțumiți, felicitîndu-se reciproc din ochi. Au mai trecut un examen. Al cîtelea pe ziua de azi? Combina din fața lor — opera întregului colectiv din uzină — a căpătat liberă trecere. O vom întîlni curînd, ca și pe suratele ei, plutind parcă pe talazurile nesfîrșite de grîne ale colectivităților din Bărăgan, din mînoasa Oltenie sau însoțita Moldovă. Poartă cu ea o tăbliță cu patru inițiale: U.M.A.S.-Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea”. U.M.A.S. reprezintă cartea de vizită, pe care o semnează apăsînd, cu mîndrie, întreg colectivul acestei întreprinderi frunțase pe ramură.

Combinele de cereale și cositoare purtate ce se fabrică aici, au dus cu ele faima de buni constructori a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor care le-au făurit. Puse în exploatare, ele se comportă exact așa cum au fost concepute și executate. Adică bine. Obțin o mare productivitate la recoltare, sînt deosebit de rezistente și ușor de minuit.

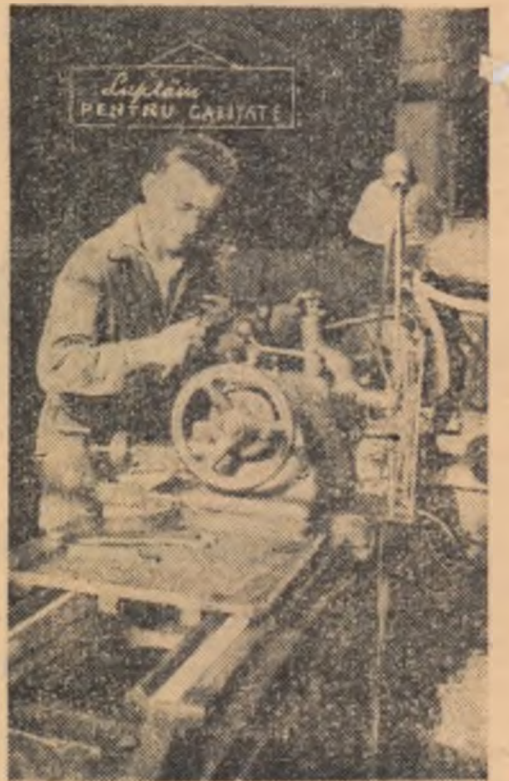
„Dragi tovarăși — glăsuiește una din zecile de scrisori de mulțumire venite pe adresa colectivului uzinei. — Vă felicităm din toată inima și apreciem în mod deosebit strădania depusă de dumneavoastră pentru execuția de bună calitate a combinelor C-1 cu care am obținut rezultate foarte bune.

COLECTIVUL GOSPODĂRIEI AGRICOLE DE STAT „CORABIA”

Prilej de înaripare, de înzecire a forțelor, scrisoarea amintită, ca de

În permanent EXAMEN

altfel toate scrisorile primite de la beneficiari, — oamenii muncii din agricultura noastră socialistă — au găsit un larg ecou în rîndurile muncitorilor și tehnicienilor uzinei. „Calitatea”, iată unicul lor răspuns. De altfel cu acest cuvînt faci cunoștință de cum pășești în uzină. Îl întîlnești ca obiectiv principal în întrecerea

Comunistul Anghel Petre unul din animatorii luptei pentru calitate.

ION ISTRATI

La DRUM

O dată cu ziua, se stîrni vînt mare și repede. Copacii fremătără, se auziră bubuind tunele, se iscă și se învîrteji colbul drumurilor, zburînd nebunește pe sus, iar din norii negri prînseră a răpăi stropi mari cît alicele de lepure. Zarea se înnegri la iuteală, fulgere roșii-albastre se împlîntară și spîntecară văzduhurile, improșcînd cerul de harapnice de jăratec și dintr-o dată se așternu o ploaie mare, repede și rece.

Omul care înainta cu anevoință pe șosea, cu un băț cioturos în mînă, era ud leacără, răzbătut pînă la piele, și abia își urnea bocancii din picioare. Din cînd în cînd, își sălta cu mare caznă traista burdușită pe care o tăbircea în spate, bodogănea ceva, dar n-avea ce face nimic altceva. Ieșise de mult din sat. Călcase cu pasul vreo șapte-opt kilometri și se găsea acum în plin cîmp, cum îi mai rău, fără nici o putîntă de a se adăposti undeva, nici măcar într-o gaură de șoarece. Era un lingurar virtos, mititei și cam îngrămădit la trup, porumbac la față, cu chica netunsă peste care purta o pălărie pleoștită, trasă pînă peste urechi, să nu i-o ia vîntul din cap. Peste cămașa de cit, purta doar un surtuc cam ponosit, fără căptușeală; îl apucase un frig de i se zgîrcise pielea ca la o găimă opărită. În afară de asta, se simțea și cam lihnit pe dinăuntru fiindcă pornise de-acasă încă de cu noapte, fără să apuce ceva în gură. Pe la o bucată de cale, ploaia se domoli tot așa de iute precum se abătuse și se opri, zările se descurtară și se învoioșiră, iar de undeva se ivi darnic o bucată de soare cald. Drumetul răsufli ușurat și-și luți pașii Merse așa încă bună postată, fără să întîlnească sau să zărească țipenie de om, apoi stătu locului trudit și rîse. Nu departe de șosea, undeva pe dreapta, în-

2

LA D

tru-un capăt verde de fințea rotat, în floare. Sări și într-acolo. Dădu jos pov. surtucul și așternîndu-l buaprînse o țigară. Între acsoarele își arătase întreg omul vlăguit de cît mărșălpuțin, îl cuprinse o șobățul alături și traista căpu-umbră, să se hodinească. E somnul. Nu ațipi însă decise trezi brusc și sări dreșîntinsul cîmpiei, își încordăpetele șoselei, apoi se gîndi

— Nu se poate să nu-mi vreun camion de ocazie CÎntr-un ceas, mă zvîrlie acopui de somn ș-am s-așteptnie ceva. Numai că trebuieși să mă sui: șoferii n-auașadar, cu capul înspre Bore drepti!

Cugetînd astfel își trase tucul, își îndesă bine pălăcioarele înspre asfințit, își stabilită, și-și sprijini capu anume dormise astfel împăccu totul amețit de dogoar sese la ceafă și-l făcuse lacdu-și și tologîndu-l cînd pe-c

— Hei, tovarășele, — strig: în întîmpinarea unui camisemne desperate cu bățul

Cel de la volan îi aruncă totuși opri la vreo zece metton de glumă:
— Te-ai urecat ori încă nu,
— Gata-i, tataie, mîncă-ți răspunsul omulețului, repezi găoacea metalică a mașinii: se cațere și el. Mașina gonea nește, gonea, iar călătorul ț traistei și se vedea umblind căutarea unei croitorii la ca: trei zile, să-și coasă un c

solic
scris
rostir
prod
desp
tor A
mir,
și m
litate
prod
mai
teho
Din
al uz
naliz
se de
pent
care
imbu
oper
gazin
Anc
C-117
„Un l
munis
de a
cceaș
— da

cel de
lor a
nații
c
asprin
atunci
reperu
mare t
In a
nișilor
de m
deoseb
cereale
execu
gadă,
rostit d
savante
mitru,
înarma
pe tere
asupra
acestor
o mașin
cam ce
unora c
ca ea s
recoltar
rapitei,
e urma
care uz
cu cei c
cerătoar
uzinei p
zină nur
și spu
ției maș
tul? Il a

citești în articolele
tele de perete, îl auzi
toate adunările de
mai des însă, vorbesc
uniștii. Maistrul turnă-
lăcătușul Ion Drago-
l Constantin Iordache
mulți alții. Ei socot ca-
o parolă fără de care
poate face nici un pas
de-a lungul fluxului

x comitetului de partid
ut loc nu de mult o a-
că asupra felului cum
întrecerea socialistă
itățirea calității pe fie-
... — notați-vă bine —
calității pe fiecare
dusul finit are înma-
multe mii de operații).
arătat că la reperul
desprins citeva nituri.
runt" veți spune. Co-
icătusele au fost însă
ere. Ei au făcut din
az aparte. Vinovații?
ot numi așa — au fost

AL CALITĂȚII

case. Despre neglijența
ată uzina, iar impri-
muștrați și criticați cu
lași lucru s-a petrecut
s-a stabilit că miezul
a fost montat cu prea
ă.

ot din inițiativa comu-
t organizată în secția
consfătuire de un fel
iectanții combinei de
infinit și principalii ei
nuncători, șefi de bri-
i, ingineri). Nu s-au
iri lungi și nici discuții
fost. Ingerul Ion Du-
biroului studii venise
iteva constatări făcute
nitățile S.M.T. și G.A.S.
ții combinelor. Pe baza
atări el a trecut de la
alta, arătând „pe viu“
nățății ar trebui aduse
erele combinei pentru
folosită cu succes și la
rezului, florii soarelui,
el și mazărei. Aceasta
nei strânse legături pe
ține în tot momentul
osec combina sau se-
artată. Merg specialiștii
en și sînt invitați în u-
măcinatori pentru
rerea supra construc-
de recoltat. Rezulta-
din numai citeva fapte

— ele sînt nenumărate — în fruntea
cărora stau aceiași entuziaști: comu-
niștii. Trebuie aduse îmbună-
tăți anumitor mașini sau utilaje?
Inovatorii sînt prezenți imediat. De
la începutul anului și pînă în iunie
s-au făcut, de exemplu, aici, peste
150 de inovații. Toate interesante și
de folos calității. Unul din inovatori
e comunistul Grigore Krachtus tra-
sator la lăcătușerie. Fișa sa de ino-
vator aflată la cabinetul tehnic e
de-a dreptul impresionantă. 131 de
inovații acceptate. Vorbim de ora
actuală, pentru că „nea Grigore“ —
așa-i spun tovarășii săi — are niște
proiecte foarte interesante, pe care
curînd, curînd le va transforma în
inovații.

Un adevărat erou de roman, acest
om. Și parcă numai el? Stai și pri-
vești cu atenție cum muncește Cris-
tea Gheorghie, șeful celei mai bune
brigăzi din lăcătușerie. Parcă nu-ți
vine a crede că există mîini mai in-
demnitate ca ale sale. Degetele,
deși se mișcă repede — au un fel
propriu de a pipăi piesa. Au sigu-
ranță și totodată
gingășia aceea cu
care mamele își
învelesc pruncii.
Datorită acestui
comunist, îndrăgit
de toată lumea,
au urcat treptele

măiestriei 12 muncitori, azi toți 12
fruntași în producție, care nu se
sfiesc să-l cheme la întrecere chiar
și pe el și să-l întrecă uneori.

În una din zile, gazeta de uzină
a publicat o știre — citeva rînduri —
în care se amintea despre moderni-
zarea cositoarei purtate. Greutatea
acesteia a scăzut la jumătate. Unul
din autorii principali ai acestei rea-
lizări e inginerul Gleb Ivanov. O
lună și jumătate el a tot calculat
împreună cu alți tovarășii, a studiat
diverse cărți de specialitate. Din
multe nopți au făcut zile. Au încer-
cat o variantă, apoi încă, și încă
una, pînă au reușit. Victoria lor a
fost victoria întregii uzine. Victoria
perseverenței, a încrederii în forțele
colectivului.

În general, activitatea ce pulsează
viguros în această uzină, lupta
permanentă între nou și vechi, luptă
în care comuniștii sînt principalii
promotori, altoiește pe caracterul
fiecărui din muncitori trăsăturile o-
mului nou: pasiunea pentru muncă,
spiritul inovator, îndrăzneala, dra-
gostea pentru avutul obștesc, dra-
gostea pentru colectiv. Și mai ales
înalta conștiință că lucrul ieșit din
mîinile lor trebuie neapărat să iasă
de calitate. De foarte bună calitate.

N. CREANGĂ

Pentru irigarea grădinii de zarzavat, colectivității din Dragoș Vodă, raionul
Călărași, au forat puțuri de mare adîncime cu bazine din care apa va fi
dirijată pe canalele de irigație. În fotografie: Aspect de la forarea
primului puț.

„E VORBA DE AVUTUL NOSTRU“

Intr-o noapte, nori negri și grei
se abătuseră peste Otelec.

Cerul fu brăzdat de fulgere și
se deslănțui o ploaie, așa cum de
mulți ani nu mai văzuseră cei din
partea locului.

Colectiviștii priveau cu inima
strînsă la potopul de apă. Va ține
oare mult, ori... Gîndul le era la
punctul „Boldur“, unde încă nu se
terminaseră lucrările de canali-
zare și unde peste 400 de hectare
de semănături erau în pericol.
Și afară turna cu galeata. Apele
creșteau năpraznice.

Cineva aduse în sfîrșit vestea.
Și ea nu era deloc bună. „Punctul
Boldur se află tot sub apă. Nimic
nu se mai vede. S-au dus și po-
rumb și griu“. Atunci secretarul
organizației de partid, tovarășul
Pavel Gyurcsik luă pe loc o ho-
tărîre.

— Să anunțăm pe toți membrii
biroului. Să vină și ceilalți comu-
niști. Și activul fără de partid,
fruntașii. Toți să fie anunțați.

După numai un ceas, la sediul
gospodăriei avu loc o ședință.
Poate cea mai scurtă dintre toate
ședințele ținute pînă atunci.

— Situația pare a fi grea. se
adresă tovarășul Gyurcsik celor
prezenți, dar nu desperată. Recol-
tele mai pot încă să fie salvate.
N-o să ne fie ușor. Apa s-a înăl-
țat și n-are scurgere. E primejdie
iar ploaia nu contenește. Ce pă-
rere aveți? E vorba de avutul
nostru. Zic să săpăm negreșit un
canal de scurgere.

— La asta mă gîndeam și eu,
răspunse Bacoș Iosif, șef de echi-
pă. Și mai sînt încă destui colec-
tiviști care și-au dat părerea,
numai că nu prea vedeau cum
anume trebuie făcut.

— Iată cum, continuă secreta-
rul. Săpăm un canal de vreun ki-
lometru lungime și dăm drumul
apei să se scurgă în canalul de
evacuare existent. Ne trebuie însă
forțe, nu glumă.

Planul de bătaie conceput a
fost aprobat, după care toți au
plecat să facă mobilizarea oame-
nilor. Și atunci s-a întîmplat cea
ce prevăzuse secretarul de partid.
Or fi izbutit cei care au fost de
față la ședință să-i anunțe pe toți
într-un timp atît de scurt? Fapt
este că în fața sediului, o armată
de colectiviști venise cu toate
uneltele necesare ce le avură la
îndemînă. Nimeni n-a așteptat în-
demniri deosebite. „Dacă a hotărî-
rit organizația de partid înseamnă
că știe de ce!“ Au pornit, în
frunte cu secretarul de partid
spre „Boldur“.

O vreme, potopul s-a mai potol-
lit, ca să înceapă din nou mai nă-
praznic. Dar nu există potop să-l
clintească pe colectiviști de la
lucru. Nici ploaia și nici noroiul
și apa ce creștea mereu, ajungînd
uneori pînă la briu.

Le-au venit apoi în ajutor un
grup de proiectanți care au stabili-
lit în funcție de adîncimea apei
locul pe unde trebuie să înainteze
cu canalul. Înfruntarea cu urgiile
naturii a durat aproape trei zile
și tot atîtea nopți. S-a dat o luptă
inversunată, în care cu greu ai fi
putut alege pe cel mai harnic.
Toți lucrau deopotrivă. În cea de
a treia zi, canalul a fost isprăvit.
Lungimea lui era de 1350 metri.
5.500 metri cubi de pămînt s-au
scos. Întreaga suprafață de 454 de
hectare a fost eliberată de ape.

„În întîmplarea asta, arată to-
varășul Kiss Iosif, instructor al
comitetului raional de partid Ti-
mișoara, care a fost în mijlocul
colectiviștilor, am deslușit o dată
mai mult adîncă dragoste a tutu-
ror pentru avutul lor obștesc, spi-
ritul de sacrificiu de care toți au
dat dovadă pentru salvarea cul-
turilor.“

C. MUREȘ

M

se înălța stingher un
și se îndreptă grăbit
din spate, dezbrăcăt
s, se așează pe el și-și
t, cerul se limpezise,
zul și infierbînta, iar
se moleși puțin cite
toropeală și punînd
se lungi ceva mai la
e citeva clipe, îl fură
la cinci minute, că
în picioare. Cercetă
zul și privi spre ca-
și zise:

vreun chilipir, ceva,
ii pînă la Botoșani?
! Am să mai trag un
ude tetea cînd zbir-
fiu gata s-o opresc
d s-aștepte. Mă culc,
ni și cînd oi auzi,

apoi pe mînci sur-
și întinzîndu-și pi-
tă tîgîrta în direcția
e ea. Nu se știe cît
cu sine. Se trezi însă
soarelui care-l cop-
e sudoare, răsturnî-
arte, cînd pe alta.

1, alergînd cu traista
basculant și făcînd

oar o privire fugară,
și-i porunci scurt, pe

alaoacheșule?

ochii — îi întoarse
traista dinapoi în
abia avînd vreme să
ntr-una, gonea nebu-
ea strîns de baierile
e străzile țîrgului în
în două, cel mult în
tum de haine. Erau

LA DRUM

8

primele lui haine de oraș, întîiul costum pe care
avea să și-l coasă și cu care trebuia să se înfățișeze
peste o săptămînă tocmai la București, la nunta
fiică-si, Paulina, studentă, fostă muncitoare țesă-
toare, acum viitoare ditai ingineră! Neam de
neamul lui nu văzuse Botoșanii, darămite Capitala!
— Of, mămulică mamă! — își zicea el cu gîndu-
rile duse aiurea, pe aripele visării. Of, păcat că

n-a trăit și mîsa, Chiranda mea, sîraca, s-o vadă
miresă! Să mă vadă pe mine, cum dintr-un ne-
norocîț de lingurar ce-am fost azi mi-s la coope-
rativă, la gospodar, am fată învățată, și-mi fac
straie nemțești, din „știofă“ de 214 metru!

Nu isprăvi de depănat firul acestor dulci cugetări,
cînd întorcîndu-și privirile să vadă dacă nu
cumva se deslușec undeva contururile țîrgului, i se

4

LA DRUM

păru că parcă-parcă drumul cam prea seamănă cu
cel pe care-l făcuse el dis-de-dimineată, cu piciorul.
Se neliniști de îndată, se suci, se învîrti, dar fiindcă
încă nu fu în stare să se dumirească singur, porni
să bată cu bastonul în cabina șoferului:

— Hei, tovarășele, mai e, mai e, pînă la Botoșani?
Omul de la volan scoase numai capul și întrebă
mirat:

— Care Botoșani, bre? Botoșanii is rămași în
urmă! Sîntem peste 20 de minute la Dorohoi.

— Auleu — se vîită drumețul, izbind din nou, cu
toată țîria, în acoperișul cabinei — Păi, eu teteo,
vreau la Botoșani. Stai, să cobor, nenicule!

Mașina opri în mijlocul șoselei, iar cel cu traista,
cîntărit din ochi de celălalt, de șofer, se dădu jos
necăjit peste măsură.

— Eu mă culcai cu capul spre Botoșani! — începu
măruntelul istorisindu-i de-a fir în ață toată po-
vestea.

După ce făcură haz de necaz, o apucară fiecare
în drumul lui, cel cu mașina, înainte spre Dorohoi,
iar drumețul nostru apostolește, înapoi spre Boto-
șani. Mergînd preț ca la aproape două ceasuri,
ajunse iarăși în dreptul teiului înflorit. Aci se
opri, descumpănit. Lăsă bățul și traista jos, cătînd
cu priviri înclinate la locul cu pricina. Unde îl în-
șelase somnul, și privi la soare. Încredințat apoi că
numai și numai soarele îl toropise, de-l făcuse să
se întoarcă cu capul în locul unde-i stătuseră picioa-
rele, se aplecă și muștră de felurite gînduri, ri-
dică de jos bățul cel cu noduri, așternîndu-se astfel
la drum, mai departe.

Nu făcuse însă nici cînzeci de metri, că oprin-
du-se ca o stană de piatră se pocni cu palma peste
frunte: uitase că pornise spre Botoșani fără de
traistă. O apucă la goană îndărăt o zmuici de pe
buza șanțului, de unde o lăsase și cu toate că soa-
rele trecuse de vremea amiezii, își reluă îndirjit
mersul spre Botoșani, cu capul zumzînd de fel de
înaripate gînduri. În ciuda părerilor de rău pentru
încercătura ce dăduse peste el, pentru timpul și
energia pierdute în zadar se simțea vesel și slobod,
ca omul ale cărui mici necazuri sînt puse în umbră
de o mare bucurie către care se îndreaptă cu pri-
virea senină și inima plină de mulțumire.

NESECAT TEZAUUR al ARTEI POPULARE

Dans săcălean prezentat de echipa din Săcălu de Pădure, regiunea Mureș - Autonomă Maghiară.

ca doi frați. Cu aceeași bucurie l-a felicitat și Bretz Fritz pe prietenul său Nicolae Duga când acesta a fost fruntașul brigăzii de tineret.

Fruntași în muncă, fruntași și în brigada artistică de agitație. Secretul? Prietenia. Serii de-a rândul, cei doi prieteni au zăbovit la lumina sculptoare a becului și au învățat împreună rolurile. Asupra interpretării au stăruit îndelung. S-au sătuit, au repetat de nenumărate ori până când rolurile lor au căpătat naturalețea, intensitatea crimpeiilor de viață din colectivă, interpretate de ei pe scenă.

I-am văzut la sfârșitul spectacolului îmbrățișându-se în culise:

— A fost ca la ultima noastră repetiție. Mi-a plăcut, dragă Bretz.

— Și mie, frate Duga — l-a răspuns emoționat talentatul interpret Bretz Fritz.

Exigențe de artiști

Într-una din cabinetele ridicate ca un arc în jurul scenei Teatrului de Stat din Brașov am întâlnit câțiva membri ai cunoscutului cor al căminului cultural din Poiana, raionul Sebeș. Mai aveau doar un scurt răgaz până la intrarea în scenă. În mână aveau partituri. M-am apropiat. Bătrînul corist Iancu Șerbu a ridicat privirea și mi-a spus în grabă:

— Și notele astea, tare-s buclucașe. Dacă le dezlegi taina, apăi, e tare ușor — și a început să urmărească mai departe semnele așternute cu mîgăla pe portativ.

Abia mai tîrziu după ieșirea din scenă am putut sta mai mult de vorbă cu coriștii din Poiana. Am aflat în clipele acelea de propunerea

făcută de coriști, la puțină vreme după cel de-al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori.

— Melodiile le prindem noi și după ureche, dar ce-ar fi să învățăm și-o țiră de note — a dat glas atunci frămîntării sale coristul Ion Mănițiu. Corul nostru îi frunțaș, dar putem să ne prezentăm și mai bine, așa gîndesc eu.

Și dirijorul Gheorghe Bogdan a trecut de îndată la împlinirea acestei sugestii încolțită în mintea celor 120 de

vreme. „Cum să merg așa la concurs cu instrumentul ăsta — i-a spus ciompoierul directorului de cămin. — Vreau să mă prezant mai bine decît la ălălat concurs, așa că mai bine stau acasă.

Dar Moise Pădureanu s-a prezentat totuși la concurs. Nu l-a răbdat inima să rămînă acasă și instrumentul cu fălcuțul cel mic nu l-a împiedicat să stîmbească în sală un îndelungat ropot de aplauze, să încinte pe spectatori cu melodiocasele cîntece

Timp de două zile, în orașul de la poalele Timpel, s-au întrecut reprezentanții zecilor de mii de entuziaști artiști amatori din regiunile Hunedoara, Mureș-Autonomă Maghiară, Ploiești și Brașov.

Pe întinsele și mănoasele lanuri, unde se leagănă unduind bogate holde, pe dealurile înveșmîntate cu pomi și livezi, cu vii unde Mărioană va sculpta chihlimbarul ciorchinilor grei, cei ce smulg ogoarelor recolte de aur, însoțesc creatoarea lor muncă cu cântul bunăstării și vieții noi pe care și-o făuresc sub roșul steag al partidului. Cîntul acesta melodios, vibrant al bucuriei, jocurile neasemuit de frumoase cu ritmul lor viu, plin de veselie, le-au adus cei mai buni artiști amatori din cele patru regiuni pe scena Teatrului de Stat din Brașov care a găzduit unul din centrele fazei interregionale a celui de al VI-lea concurs. Ei au adus solia nesecatului tezaur al artei noastre populare, ridicînd un fierbinte imn de slavă partidului nostru tubit.

Infrății în muncă, cînt și joc

După o scurtă pauză, corțina s-a ridicat din nou. De data aceasta sutele de spectatori au fost cucerii de minunata interpretare artistică, de firescul cu care membrii brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din comuna Moșna, au redat imagini din viața nouă pe care o trăiesc colectivității, mîndria de a fi COLECTIVIST. Romîni și germani, uniți în năzuinți și muncă, moșnenii au durat o puternică gospodărie colectivă

care înflorește an de an. Cu cită mîndrie a rostit colectivul Bretz Fritz cuvintele:

„Trăim viață fericită
Munca noastră-i înfrățită,
Și pășim romîn, german,
Spre mai bine an de an“.

Bretz Fritz lucrează în aceeași brigadă cu Nicolae Duga, în brigada de tineret a gospodăriei. Amîndoi sînt fruntași, la fel de inimoși și harnici. Și la cîmp, și în orele de răgaz, mai tot timpul îi poți vedea împreună. Sînt prieteni nedespărțiți. Cînd Bretz Fritz a apărut la panoul de onoare al gospodăriei, Nicolae Duga i-a înminat un buchet de flori, florile prieteniei. S-au îmbrățișat atunci

Cunoscuta formație de fluiere și cavale a căminului cultural din Cătina, regiunea Ploiești.

Corul căminului cultural din comuna Brănești, regiunea Ploiești.

coriști. Așa s-a născut la Poiana cursul de inițiere muzicală. N-a fost de loc ușor. Cu vremea, renumiții coriști din Poiana au început să înțeleagă tainele notelor și portativelor, urcînd astfel încă o treaptă în creșterea măiestriei lor artistice.

Această treaptă artistică au urcat-o chiar în timpul „examenului“ dat în fața spectatorilor și juriului și coriștii din Poiana vor dobîndi, fără îndoială, în viitor noi succese prin însușirea și mai profundă a noțiunilor de teorie muzicală.

Aceeași exigență, aceeași dorință de a ajunge la un cît mai înalt nivel interpretativ, am întâlnit-o și la alți numeroși artiști amatori. Pașiunea, dragostea pentru arta noastră populară îi animă deopotrivă pe toți. Cu cită amărăciune în glas mi-a mărturisit bătrînul cimpoier Moise Pădureanu din Lăpușul de Sus că cimpoiul l-a făcut „festa“

— N-o fost bun instrumentul și nu-s de loc mulțămît — mi-a spus el după ce-a ieșit de pe scenă. Ia, fălcuțul ăsta e mic, nu-l așa cum o trebuit. Îi tare vechi și amu cîteva zile s-o spart și n-am avut încotro. L-am micșorat de-a binelea. Am cercat eu să fac un altul, dar n-o fost

interpretate cu multă măiestrie.

Satul Ilimbav numără doar 150 de familii. Dar mulți dintre sătenii acestei așezări de pe plaiurile agnitene sînt îndrăgostiți de încîntătoarele dansuri locale.

Cînd au auzit că merg la concurs, dansatorii din Ilimbav au îmulțit numărul repetițiilor. Au ajuns chiar ca în fiecare seară să se adune și să repete pînă spre cumpăna nopții. Numai așa au izbutit să redea prospețimea și violența jocurilor, să le interpreteze cu virtuozitate.

Entuziasta întrecere artistică de la Brașov a constituit o trecere în revistă a noilor succese înscrise de artiștii amatori, reprezentanți ai celor patru regiuni, pe drumul dezvoltării măiestriei artistice, îmbogățirii conținutului repertoriilor tot mai strîns legate de munca și viața oamenilor muncii de la sate. Artiștii amatori au exprimat prin cîntece și jocuri, prin înăpinate versuri, dragostea pe care o nutrește poporul nostru față de partid — făuritorul și organizatorul tuturor victoriilor pe calea socializării și bunăstării celor ce muncesc din patria noastră.

OVIDIU MARALOIU

„Mareș pămînt al patriei iubite“ — a fost unul din cîntecele interpretate de fanfara din comuna Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara.

Dansatorii din Ilimbav, regiunea Brașov, au pregătire pentru concurs o suită de jocuri locale. În chipu: aspect din frumosul joc „Partata“.

Cronica evenimentelor internaționale

O politică nerealistă și primejdioasă

Săptămîna trecută, generalul De Gaulle a făcut din nou o declarație în problema algeriană. Într-o convorbire cu reprezentanții presei, președintele Franței a declarat că: „în cazul cînd asocierea dintre Algeria și Franța se va dovedi cu neputință” atunci guvernul francez va trece încă în cursul acestui an la împărțirea Algeriei. O declarație similară a făcut în parlamentul francez și primul ministru, Michel Debré.

Declarațiile celor doi oameni politici, aflați în virful piramidei oficialităților franceze, reflectă, fără putință de tăgadă, intențiile cercurilor guvernante de la Paris, care se fac lumre și punte spre a menține, într-o formă sau alta, dominația colonialiștilor francezi în Algeria.

Politica nerealistă și primejdioasă a guvernului francez este viu criticată chiar și de unele ziare franceze, care de obicei nu critică politica guvernului. Astfel, ziarul „Le Populaire” scrie că: „ideea împărțirii Algeriei este absurdă și periculoasă”, iar „Le Monde” arată că: „este iluzoriu să se creadă că prin împărțirea Algeriei se va putea reglementa problema algeriană pe o bază definitivă și pașnică”.

O reacție deosebit de puternică au produs declarațiile amintite în rîndurile poporului algerian și în sinul guvernului provizoriu al Republicii Algeria. Luînd poziție față de aceste declarații, guvernul provizoriu al Republicii Algeria, arată în comunicatul dat recent la Tunis, că declarațiile oficiale ale guvernului francez „sînt grave”, că „amenințarea guvernului francez cu împărțirea Algeriei constituie un pericol real nu numai pentru Algeria, ci și pentru alte state africane” și că „împărțirea Algeriei nu poate fi calificată decît ca o negare a principiului autodeterminării”. În același timp, guvernul provizoriu al Republicii Algeria reafirmă cu acest prilej dreptul poporului algerian asupra integrității întregului său teritoriu, inclusiv Sahara, și declară că se va opune prin toate mijloacele la planul francez de împărțire a Algeriei.

În numeroase orașe din Algeria ca, de pildă, Oran, Alger, Blida, au avut loc puternice manifestații la care au participat mii de algerieni.

Poporul algerian, cu energia revoluționară ce-l caracterizează, se pronunță cu hotărîre pentru independență și cere să se respecte integritatea teritoriului patriei sale cotropită astăzi de colonialiștii francezi. Alături de lupta dreaptă a poporului algerian sînt toate popoarele lumii dornice de pace și libertate.

Lupta pentru putere a marionetelor sud-coreene

N-au trecut decît 33 de zile de cînd, printr-o lovitură de stat militară, a fost răsturnat de la putere Tian Men, fost prim-ministru al Coreei de Sud, iar în locul lui a venit generalul Tian Do Hen.

După ce s-a văzut la putere, Tian Do Hen a întreprins o furibundă campanie anticomunistă. Chiar în prima săptămîină de guvernare au fost arestați peste 3.500 de oameni. Cei mai mulți dintre ei nu aveau altă „vină” decît că s-au pronunțat, într-o formă sau alta, pentru tratative cu Republica Populară Democrată Coreeană.

Dar iată că a sosit și ceasul lui Tian Do Hen. După cum anunță agențiile de presă, la 3 iulie el a fost arestat și silit să demisioneze. În locul lui a venit la putere o altă marionetă sud-coreeană — generalul Pak Cijan Hi.

Această „revoluție de palat” nu constituie decît o nouă etapă a loviturii de stat din 16 mai, în urma căreia a venit la putere generalul Tian Do Hen. De asemenea, apariția pe scena politică a Coreei de Sud a generalului Pak Cijan Hi n-a surprins pe nimeni. Într-o țară cum este Coreea de Sud, în care monopoliiștii americani stăpînesc ca la ei acasă, astfel de lucruri se întîmplă destul de des. Stăpînii americani mențin la putere un guvern atîta timp cît le este pe plac. Cînd consideră însă că oamenii ce și-i-au ales sînt ori prea compromiși în fața opiniei publice, ori nu mai prezintă suficiență încredere, îi schimbă.

Poporul din Coreea de Sud nu se poate aștepta la vreo schimbare în bine a situației în urma înlocuirii guvernului Tian Do Hen prin acela condus de generalul Pak Cijan Hi. Acesta din urmă nu-i cu nimic mai bun ca predecesorul său. Dimpotrivă, după cîte arată agenția France Presse, ar fi chiar mai fanatic și fără îndoială că el se va strădui și mai mult să fie pe placul stăpînilor săi americani.

Dans național mongol interpretat de artiștii Teatrului muzical dramatic mongol din Ulan-Bator

Marea sărbătoare a poporului frate mongol

La mii de kilometri depărtare de țara noastră, în spre soare-răsare, se întinde, pe o suprafață mai mare de 1.500.000 km. pătrați, Republica Populară Mongolă. În țara aceasta, mai mare de trei ori ca Franța, trăiesc aproape un milion de locuitori liberi, stăpîni pe propria lor soartă.

Cu peste 40 de ani în urmă, poporul mongol n-a fost însă liber. Pe atunci în Mongolia stăpîneau moșierii feudali, care, împreună cu clerul, storceau fără de milă vraga poporului. Arații (păștori nomazi, care constituiau majoritatea populației din Mongolia) întrețineau pe atunci 794 de mănăstiri, 2.000 de biserici, 120.000 de călugări buđiști. Și toate acestea la o populație sub un milion de suflete. Cît despre școli sau alte instituții de cultură, pentru arați, nici vorbă nu putea fi pe acele vremuri. Păștorii plăteau peste 20 de impozite diferite.

Rînduielele acestora nedrepte au fost schimbate însă în 11 iulie 1921. Atunci, sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Partidul Popular Revoluționar Mongol în frunte cu neuitații săi întemeietori Suhe Bator și Ciobalsan, au ridicat întregul popor la luptă, înfăptu-

ind revoluția populară anti-feudală și antiimperialistă. Drumul parcurs de atunci de poporul mongol este drumul unor însemnate succese care au transformat din temelie înfățișarea țării. Au fost puse bazele unei industrii naționale cu întreprinderi și uzine moderne ca, de pildă, combinatul „Ciobalsan” sau combinatul electrotehnic „Suhe Bator” și altele. Numai în anul trecut producția industrială a R.P. Mongole a crescut de 1,6 ori față de producția din 1957.

În agricultură s-au înregistrat, de asemenea, rezultate remarcabile. Toate gospodăriile araților sînt în prezent cooperativizate. Au fost înființate 25 de gospodării de stat. Cultivarea pămîntului a luat o mare extindere în R.P. Mongolă, unde această ramură a agriculturii era necunoscută înainte de revoluție, datorită faptului că lamaismul (religia mongolilor) interzicea cultivarea pămîntului.

În R.P. Mongolă se desfășoară cu succes revoluția culturală. Zeci de mii de tineri și adulți urmează la diferite forme de învățămînt. Analfabetismul devine pe zi ce trece doar o amintire urîtă a trecutului.

Guvernul R.P. Mongole aduce o contribuție activă la întărirea unității marelui lagăr socialist, la traducerea în viață a principiului coexistenței pașnice și la menținerea și apărarea păcii în lume.

Între poporul nostru și poporul mongol, în ciuda distanțelor mari ce le separă pe unul de altul, s-au statornicit relații de prietenie și colaborare trăitească bazate pe principiul leninist al internaționalismului proletar.

Acum, în preajma lui 11 iulie, cea de a 40-a aniversare a revoluției populare din Mongolia, poporul romîn urează poporului frate mongol noi succese în munca sa pașnică de construire a socialismului și apărare a păcii.

S. LAZĂR

Prietenii lui Salazar

De aproape o jumătate de an, patrioții angolezi luptă cu eroism pentru alungarea colonialiștilor portughezi din țara lor. Speranțele colonialiștilor de a lichida răscoalele patrioților angolezi o dată cu sfîrșitul sezonului ploios nu s-au îndeplinit. Ceea ce au reușit să facă pînă acum este de a fi nimiciri prin represalii crunte peste 35.000 de angolezi nevinovați.

Istoria colonialismului este plină de sînge. Barbarii colonialiști au ucis cu cruzime milioane și milioane de oameni. Ei au secătuit și continuă să secătuiască bogățiile țărilor subjugate de ei. Nimeni nu se poate aștepta la ceva bun din partea colonialiștilor. Ceea ce fac în prezent colonialiștii portughezi în Angola umele de justificată minie și îndignare inimile tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Salazar, dictatorul portughez de la Lisabona, nu săvîrșește însă singur aceste asasinat. El nici nu ar fi îndrăznit, fără îndoială, să recurgă singur la

ele dacă nu s-ar fi bucurat de oblauirea prietenilor săi din N.A.T.O. și în primul rînd a guvernului englez. Așa, de pildă, guvernul britanic nu numai că nu condamnă, dar dimpotrivă, sprijină activ pe colonialiștii portughezi. Anglia vinde Portugaliei vase de război, arme și muniții. Unități engleze de pușcași și aviație instruesc trupe portugheze.

O veche zicătoare glăsuiește: „Cine se aseamănă se adună”. Colonialiștii englezi nu sînt cu nimic mai buni decît cei portughezi. Ei și ceilalți parteneri ai N.A.T.O. s-au strîns într-o murdară alianță cu scopul de a înăbuși lupta de eliberare a popoarelor coloniale. Viața își are însă legile ei, Mersul înainte al popoarelor nu poate fi stăvilit. Mai devreme sau mai tîrziu, colonialiștii portughezi vor fi și ei înfrinși în Angola și poporul angolez care astăzi singerează din greu își va cuceri, fără îndoială, independența.

L. SIMION

Recent, Adenauer a declarat că „Guvernul Federal (Guvernul Republicii Federale Germane — n.r.) consideră N.A.T.O. ca bază a politicii sale”.

(Desen de CIK DAMADIAN)

Realități din satele argentiniene

Argentina este una din cele mai mari țări ale Americii Latine. Această țară se zbate în mari dificultăți economice, populația trăind o viață plină de lipsuri. Într-o situație foarte grea se află masele țărănești, care suferă de o foamă cronică. Într-adevăr, chiar statisticile argentiniene relevă că 445.000 familii de țărani săraci și mijlocași (adică peste 8 milioane de oameni) dețin 20.552.139 ha., în timp ce 89.000 familii chiburești posedă 60.624.400 ha., iar circa 13.000 moșieri stăpînesc 120.000.000 ha.

Lipsa de pămînt, care generează și mizerie țărănimii, a devenit în această țară extrem de acută și datorită faptului că monopolurile imperialiste au silit guvernul argentinian să le vîndă întinse terenuri. Astfel, societatea „Coni-Argentina” (nume sub care se ascunde monopolul american „Norfran”), a cumpărat, în provinciile Mendoza și San Juan, patru mari latifundii cu o suprafață totală de 1.250.000 hectare. Trebuie amintit că și trustul englez „Forestal”

posedă în Argentina peste un milion de hectare. Alte zeci de milioane hectare aparțin, după cum reiese din statistica de mai sus, moșierilor și chiburimii din Argentina.

Așadar — ca în toate țările capitaliste — și în Argentina majoritatea pămîntului aparține unui grup restrîns de exploatare, în timp ce milioane de țărani posedă loturi mici de teren pe care le cultivă primitiv. Ziarul „Nuestra Palabra” scrie că „masele de țărani sînt însetate de reforma agrară, intrucît micile parcele ce le posedă sînt de mult ipotecate, țărani avînd doar rolul unor muncitori agricoli ce robesc din greu pentru a izbuti abia să trăiască, căci rodul pămîntului intră în mîinile băncilor funciare care le-au dat credite cămătărești ce-i duc la faliment”.

Nenumărate fapte acuză orînduirea capitalistă nedreaptă care, la fel ca pretutindeni, condamnă și masele largi populare din Argentina la o viață înjositoare. „În satele argentine funcționează doar 1.200

de școli care izbutesc să școlarizeze doar 18 la sută din copii. Lumina electrică este ca și inexistentă, la fel ca și asistența sanitară; mortalitatea infantilă a atins procentul monstruos de 400 la mie” — scrie ziarul „Tierra Nuestra”, organ al „Mișcării pentru unitatea între agricultori și muncitorii agricoli pentru reforma agrară”.

Astfel se prezintă situația satului argentinian înlănuțit în sistemul crîncen de jaf și exploatare capitalistă. Civilizația secolului 20 n-a izbutit să ajungă înăuntrul teritoriului Argentinei, care rămîne o pată neagră a ignoranței, mizeriei, ruinei. „Aceasta o datorăm în mare măsură „prietenilor” yankei care în locul ajutorului ne oferă lanțuri ce ne infeudează și mai mult înăsprîndu-ne viața și așa mizeră” — a declarat ziarului „La Razon” deputatul argentinian Anio Gomez da Costa. Este un adevăr pe care îl simt crunt pe pielea lor toate țările latino-americane!

P. TATARU

Milioane de muncitori agricoli din S.U.A., trăiesc astăzi în condiții tot atît de grele ca și în timpul marii crize din 1930. În fotografie: muncitori agricoli fără de lucru, gata să primească orice muncă și cu orice plată.

Pentru recoltarea la timp și înmagazinarea griului, membrii G.A.C. „Drum nou” din comuna Irimești, raionul Oltețu, au revizuit din timp toate atelajele și au dezinfectat și reparat magaziiile.

(...ne informează MARIN GH. MARIN secretarul sfatului popular raional Oltețu)

(Desen de F. CALAFETEANU)

Revedere

Tubita mea cu păr bălai și mijlocul mlădiei de pai. Știam precis (căci mi-ai promis acum un an la despărțire) că vei veni din nou la întâlnire.

Îți recunosc parfumul preferat (cu care-aițea veri m-ai îmbătat) și legănarea mersului ușor, tu, prea frumoasa lunii lui Cuplor!

Ești mai frumoasă, mai înaltă și mai ispititoare decât ai fost în vara cealaltă...

Iar când începe seara să coboare

și luna să alunece pe boltă, înfiorat.

Îți mingii aurul din părul revărsat

și-mi pari o Cosinzeană din povești

mlădie și învătă deopotrivă

o, cit de dragă-mi ești,

lubita mea... Recoltă colectivă!

MIRCEA CODRESCU

Membrii întovărășirii agricole din comuna Valea Seacă, raionul Bacău, au târăgănat într-afăt cu prașila a doua, încât porumbul nici nu se mai vede din buruienii.

— Aici, la umbră, nu mă vede nimeni...

(Desen de GH. BADEA)

Cros... de nevoie

Sfatul popular și sătenii din Sיעuț, regiunea Cluj, nu se îngrijesc de repararea podurilor din raza comunei

Pe șoseaua principală Mal la deal puțin de sat, Se găsește-n hibernare, De doi ani, un pod stricat.

Cine trece pe acolo Face vrînd, nevrînd popas Căci din podul de-altădată Doar o grindă-a mai rămas.

Trec motocicliștii prin apă Și cicliștii trec la fel. Iar la deal abia de urcă Hopa, hopa, copăcel.

Merșind astfel fiecare Cînd pe sa și cînd pe jos, Noi, la Sיעuț, într-una

Facem... ciclo-moto-cros!

IOAN BORGovan

Cu HAT și CU tile

3 - 0 PENTRU NOI

Cînd Vasile Partenie, brigadier zootehnic, a propus înființarea unei echipe de fotbal a gospodăriei colective, contabilul, deși tînăr încă, a săriț ca ars:

— Ia slăbiți-mă cu fotbalul vostru l... Știu eu ce înseamnă asta! Înții o să bateți mingea și după aceea o să-mi bateți capul că vă trebuie ba echipament, ba fonduri pentru amenajarea terenului, ba una, ba alta! Eu sînt împotriva l...

Așa că în gospodărie au apărut două echipe: una alcătuită din fotbaliștii, a doua — potrivnică, — alcătuită din Lică Stamate, contabilul l...

Și s-a dus Partenie la președinte:

— Tovarășe președinte, vă rugăm să ne sprijiniți: bani pentru o minge...

— Se aprobă! — hotăriț președintele. — Mergeți la contabil și spuneti-i să vă facă formele

— Să vedem. — răspunse contabilul. — Veniți mîine.

Și au început tinerii un cros de măr mare dragul! De la președinte la contabil, de la contabil la președinte...

— Nu-l nimic, — îi încurajă Partenie. — Crosul ăsta e bun la ceva. Ne menține condiția fizică

Dar într-o zi, președintele a pus piciorul în prag și imediat contabilul a pus mina în casă și a scos banii scîncînd:

— Tovarășe președinte, nu-l lăsați. Fotbalul ăsta o să fie o pacoste pentru gospodărie l... N-o să mai vezi pe nici unul la treabă l... O să-l cauți pe ogor sau la grajduri și-o să-l găsești pe teren.

Cu toată împotrivirea contabilului, tinerii au început antrenamentul, și pînă și muca la gospodărie avea mai mult spor. Fotbaliștii își vedeau de lucrul lor. Erau toți veseli și munceau cu trageră de inimă. Parcă și vitele erau într-o condiție fizică excelentă

În timpul liber, tinerii își amenajau singuri viitorul stadion

Într-o zi, contabilul apără pe teren unde se antrenă echipa și începu să strige.

— Partenie!... Tovarășe Partenie, vino pînă la mine. Nu mi-ai semnat o chitanță.

— Ai răbdare... după mîntan.

— Ce s-aștept eu după Mîntan? L-am văzut că pleca cu sarea...

S-a așezat omul pe un bolovan să aștepte. N-avea ce face. După cîteva minute, Partenie băgă primul gol, dintr-o foarfecă peste cap. După alte cîteva minute, mingea ieșiță de pe teren se opră la picioarele sale. Contabilul, fără să se lase prea mult rugat, șută puternic în... bolovan, scoase un geamăt, și a doua zi era din nou pe teren.

— Ai iar ceva cu Partenie? — îl întrebă oamenii.

— Nu, am ceva cu fotbalul — zîmbi contabilul.

Se apropia ziua cînd urma să se desfășoare primul meci cu echipa adversă din satul vecin. Ceva totuși lipsea: arbitrul.

— Să-l propunem contabilului — își dădu cu părerea, șugubăt, Vasile Partenie. Cînd auzi propunerea, contabilul rămase-nmărmurit. După o oră, stătea pe divan cu comprese la cap și, după două zile, în care învățase regulamentul fotbalului pe dinafară, stătea pe teren cu fluierul în gură...

Și uite așa prînsese Lică al nostru a îndrăgi fotbalul.

Primul meci avu un succes de se duse vestea! Arbitrul mulțimea sutelor de spectatori, aplecîndu-se de mijloc, de parcă el ar fi băgat golurile l...

— Nu le-am marcat eu, —

se mindrea el, — dar eu am condus meciul și l...

Apoi, încruntă sprîncenele și apără în fața președintelui, care tocmai intra pe teren să-l felicite pe învingătorii.

— Tovarășe președinte, nu știu dacă v-a plăcut sau nu, dar eu nu sînt de acord cu activitatea asta sportivă de la noi... Nu l...

— Cum așa? — se miră președintele. — Știam că a început să-ți placă...

— Să-mi placă? Dar cînd am fost eu împotriva? Și-a-fără de asta, numai fotbal?... Dar handbal? Dar oină? Dar volei? Fără să mai vorbim de popice. Nu-l vedeți pe tinerii noștri? Ar vrea mai toți să facă sport. Și cum în echipa de fotbal nu pot juca mai mult decît 11 inși...

— Înțeleg, înțeleg, — spuse președintele zîmbind. — Știu ce vrei să propui și sînt de acord

Contabilul se repezi în mijlocul echipei:

— Fraților l... Ascultați fute ce vă spun: în meciul pe care l-am susținut mai adinea-urii cu președintele, i-am înscris cîteva „goluri”... ce le avem în activitatea sportivă. După cîte ne-a promis, mîine, poimîine vom fi „cap de serie” și la înființarea altor discipline sportive

I. AVIAN

Ghicitori

Ghicitoarea ce v-o spun Din trei părți eu o compun. Prima, după cum se știe, O găsești în geometrie. A doua nu-i greu de-aflat Că e nume de bărbat. Pe-a treia o folosești Pentru țapi, ca să-i zorești.

Toate trei de le unesc Îmi dau un porț rominesc. (Constanța)

Are sute de postate Și dă roade minunate. Pe postate, floricele Bine-i să vorbești cu ele. (Cartea)

Primăvara-i pus în glie, Vara-i verde pe cîmpie Iar apoi, el ne dă nouă Carne, lapte, unt și ouă. (Forumul și Ioz)

T. JARCAU

La căminul cultural din comuna Cursești, raionul Vaslui, televizorul este veșnic stricat intrucît cine vrea și cine nu vrea umblă la el.

LAURENȚIU DIACONESCU, corespondent

— Pînă mă-ntorc eu de la cooperativă joacă-te și tu puțin cu televizorul...

(Desen de CIK DAMADIAN)